

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/202/2015
Identifikačné číslo spisu: 8013200418
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8013200418.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcov: 1. P. H., 2. F. H., obaja bytom P., obaja právne zastúpení JUD. Martinom Kirňákom, advokátom, so sídlom Strojárska 3998, Snina, proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, Námestie mieru 3, Prešov, za účasti: 1. X. B., 2. V. B., obaja bytom P., 3. Mgr. P. A., bytom P., 4. Ing. P. K., bytom K., 5. P. E., bytom Q., 6. Lesopoľnohospodársky majetok Ulič š.p., Ulič 96, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Obvodného úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky č. ObÚ-PO-OVBP-2013/213/936/ŠSS-KK zo dňa 1. marca 2013, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/17/2013-66 zo dňa 17. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/17/2013-66 zo dňa 17. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom v zmysle § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. ObÚ-PO-OVBP-2013/213/936/ŠSS-KK zo dňa 1. marca 2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie Mesta Snina č. SP-2012/2670-16-Dn zo dňa 05.12.2012 (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa“), ktorým bola povolená stavba stavebníkovi X. B./ďalšiemu účastníkovi v 1. rade.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že po tom čo preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného, dospel k záveru, že žaloba žalobcov nie je dôvodná.

Podľa názoru súdu z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je zrejmé o aký druh a účel

povoľovanej stavby ide, čo vyplýva z jej pomenovania „Relaxačný objekt“, ako aj z obsahu projektovej dokumentácie predloženej stavebníkom v stavebnom konaní. Z uvedeného dôvodu súd považoval námietku žalobcov vo vzťahu k obsahovej náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, a to určenia druhu stavby a jeho účelu za neopodstatnenú.

Za neopodstatnenú považoval aj námietku žalobcov, že žalovaný sa v rozhodnutí nevysporiadal s tým, či samotný druh a funkcia stavby je v súlade s územnou plánovacou dokumentáciou Mesta Snina a či jej umiestnenie je v súlade s funkčným využitím, určenými záväznými limitmi a regulatívami daného urbanistického obvodu. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu 1. stupňa nesporne vyplýva, že umiestnenie stavby je v súlade s územným plánom Mesta Snina schváleným uznesením Mestského zastupiteľstva v Snine č. 569/2005 zo dňa 09.06.2005 a zmenami a doplnkami 2008 územného plánu Mesta Snina schválenými uznesením Mestského zastupiteľstva v Snine č. 840/2010 zo dňa 04.11.2010. Táto skutočnosť vyplýva aj z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

Súd v tejto súvislosti poukázal na ust. § 60 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“), ktorý vymedzuje v tomto ustanovení tzv. koncentračnú zásadu v územnom a stavebnom konaní, ktorej účelom je stanoviť určité limity stavebného konania, zamedziť neustálemu generovaniu nových námietok, ktoré by vo svojom dôsledku mohli celkom zabrániť akejkolvek stavebnej činnosti. Z tejto koncentračnej zásady vyplýva, že v konaní o umiestnení a povolení stavby musí byť všetok skutkový materiál pre rozhodnutie závažný, zistený pri ústnom pojednávaní spojenom s miestnym zisťovaním a že stavebný úrad môže prihliadnúť len k tým skutkovým okolnostiam, ktoré boli stavebným úradom zistené a k tým námietkam účastníkov, ktoré boli na ústnom pojednávaní resp. v lehote určenej stavebným úradom uplatnené.

Na základe uvedeného je teda možné námietky a pripomienky k navrhovanej stavbe uplatniť len koncentrovane, t. j. pri nariadenom ústnom pojednávaní a miestnom šetrení alebo v stanovenej lehote a neskôr nie je možné na ne prihliadnúť a nie je možné ich účinne uplatniť ani v odvolaní. Žalobcovia v námietkach uplatnených v spojenom územnom a stavebnom konaní zo dňa 18.07.2012, ani v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu 1. stupňa nenamietali tú skutočnosť, že by navrhovaná stavba nebola v súlade s územným plánom Mesta Snina. Preto súd nie je povinný prihliadať na túto námietku žalobcov. Na túto námietku nemohol prihliadať ani žalovaný v napadnutom rozhodnutí, pretože ju žalobcovia v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu neuvádzali.

Rovnako z dôvodu koncentračnej zásady uplatňovanej v stavebnom konaní súd nie je oprávnený prihliadať ani na námietky žalobcov týkajúce sa šírky rímsy, vrátane odkvapového žľabu navrhovanej stavby a jej možného presahovania na pozemok vo vlastníctve žalobcov; námietku, že v závažných podmienkach uskutočňovania stavby rozhodnutia o povolení stavby sa mala určiť povinnosť namontovať zachytávače zosúvajúceho sa snehu, námietku možného tienenia na susedné pozemky (posúdenia preslnenia a dennej osvetlenosti pozemku), pretože tieto námietky žalobcovia neuplatnili v prvostupňovom stavebnom konaní, hoci tak mohli urobiť. Nenamietali tieto skutočnosti ani v podanom odvolaní proti rozhodnutiu o povolení stavby, preto sa s týmito námietkami nemohol vysporiadať ani žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Žalobcovia na ústnom pojednávaní (18.07.2012) a v podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu 1. stupňa zo dňa 15.01.2013, ktoré tvorí obsah administratívneho spisu, podávali námietky k odlievkam striech a zatieneniu ich pozemkov už existujúcich stavieb „Prístrešok pre poľnohospodárske stroje a náradie“ (dodatočné povolenie č. SP-2005/134-07-6a). Z uvedeného je teda zrejmé, že sa netýkali povoľovanej stavby. Žalovaný preto v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opodstatnene konštatoval, že v predmetnom konaní sú tieto námietky irelevantné a netýkajú sa tohto konania.

Ako neopodstatnenú vyhodnotil aj námietku žalobcov na postup prvostupňového správneho orgánu pri doručovaní kópie projektovej dokumentácie žalobcom v priebehu stavebného konania, ktorá nebola opatrená pečiatkou stavebného úradu. S poukazom na § 67 ods. 1 Stavebného zákona uviedol, že ak teda správny orgán 1. stupňa poskytol žalobcom v priebehu konania (pred vydaním stavebného

povolenia) kópiu projektovej dokumentácie bez overovacej pečiatky, jeho postup bol v súlade so zákonom.

Všeobecné náležitosti rozhodnutia vydaného v správnom konaní sú upravené v ust. § 47 ods. 1 až 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) Osobitné náležitosti rozhodnutí vydaných v stavebnom konaní sú uvedené v ustanoveniach § 10 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., § 66 ods. 2 Stavebného zákona. K tomu uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu spĺňa všetky predpísané náležitosti čo do výroku a odôvodnenia.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a zákonné.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie. Dôvodili tým, že v zmysle platnej judikatúry v správnom súdnictve je krajský súd viazaný obsahom jednotlivých bodov žaloby a v odôvodnení rozhodnutia sa musí s nimi vypoariadať, keďže len Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu v správnom súdnictve zákon umožňuje, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť odôvodnenie na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia o ďalšie dôvody (§219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.). Rozhodnutie súdu má obsahovať odpovede na argumenty prednesené účastníkmi konania, pričom úvahy, ktoré viedli súd ku konkrétnemu rozhodnutiu, musia vychádzať z platných hmotnoprávných predpisov a musia byť presvedčivé. Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p.

Na základe vyššie uvedeného mali za to, že krajský súd sa uvedených zákonných zásad dôsledne nepridržiaval, čím sa stalo jeho rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov a preto mu chýba presvedčivosť požadovaná zákonom. Krajský súd v odôvodnení rozsudku k väčšine námietkam žalobcov len stroho uviedol, že tieto skutočnosti žalobcovia neuplatnili v prvostupňovom stavebnom konaní, hoc tak mohli urobiť. A o iných námietkach, akou bola aj námietka špekulatívne odčleneného pozemku, sa vo svojom odôvodnení ani len nezmienil, hoci na to v žalobe podrobne poukázali.

Z rozhodnutia a postupu žalovaného orgánu nie je jasné, ako zhodnotil správu súdu týkajúcu sa odčlenenia pozemku, a ako vyhodnotil tento dôkaz. Krajský súd sa s dôležitou námietkou uvedenou v žalobe absolútne nezaoberal a žiadnym spôsobom ju neodôvodnil, a to že správny orgán nevyužil možnosť odborného posúdenia týchto otázok znalcom Ing. Mihálikom, a to aj napriek tomu, že mu to súd odporučil.

Žalobcovia nesúhlasili taktiež s právnym posúdením námietky, týkajúcej sa druhu stavby a účelu povolovanej stavby a mali za to, že nie je zrejme o akú stavbu a druh stavby ide. To, že v bode 1.1 technickej správy, je uvedené, že: „sa jedná o relaxačný bazén umiestnený v relaxačnom objekte ako krytý bazén pre súkromné účely“, neobstojí nakoľko jednak overená projektová dokumentácia nie je neoddeliteľnou súčasťou stavebného povolenia, no taktiež, z uvedenej formulácie nie je jednoznačné, či len krytý bazén bude pre súkromné účely a na aké účely bude slúžiť ostatná časť stavby „relaxačného objektu“.

Rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, a na mnohé podstatné náležitosti žalovaný orgán len odkazuje, a to konkrétne na údajne „overenú“ projektovú dokumentáciu, stavebný zákon, vyhlášku a ÚPN Mesta Snina pričom si neuvedomuje, že verejnou vyhláškou je zverejnené len samotné rozhodnutie správneho orgánu bez uvedených príloh, a preto z týchto dôvodov by nemalo vyvolávať právnu neistotu, ale zakladať dôveru občanov k orgánom verejnej moci.

Žalobcovia namietali nesprávne právne posúdenie súdu pri preskúmaní postupu žalovaného, týkajúce sa súladu stavby s ÚPN, nakoľko súlad stavby s ÚPN v zmysle platných právnych predpisov posudzujú

správne orgány, ktoré sú na to určené a nie účastníci stavebného konania, a zvlášť počas stavebného konania, keď tento súlad prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí opomenul.

Žalobcovia taktiež namietali nesprávne právne posúdenie súdu pri preskúmaní postupu žalovaného správneho orgánu, týkajúce sa neoverenej projektovej dokumentácie, nachádzajúcej sa v spise, až po vydaní stavebného povolenia. Táto skutočnosť vyplýva aj zo spisu, nakoľko žalobcovia požiadali Mesto Snina o nahliadnutie do spisu, až tesne pred podaním žaloby. Žalobcovia aj naďalej mali za to, že mohlo dôjsť k jej manipulácii.

Na základe vyššie uvedených dôvodov a skutočností mali za to, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a preto navrhli aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že nemá žiadne námietky proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu a plne sa stotožnil s jeho výrokovou časťou i s jeho odôvodnením. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.02.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona Stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území, pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 58 ods. 1 Stavebného zákona, žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou podáva stavebník stavebnému úradu. V žiadosti uvedie účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby.

Podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona, stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom štátnej správy, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Podľa § 140 Stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z.z.“) stavebné povolenie obsahuje okrem všeobecných náležitostí

- a) meno, priezvisko (názov) a adresu (sídlo) stavebníka a ostatných účastníkov konania,
- b) druh a účel povoľovanej stavby alebo jej zmeny,
- c) parcelné čísla stavebných pozemkov podľa katastra nehnuteľností, na ktorých sa stavba povoľuje,
- d) podmienky pre uskutočnenie stavby alebo aj na užívanie stavby,
- e) ďalšie podmienky, ktorými sa zabezpečí ochrana verejných záujmov a právom chránené záujmy účastníkov konania,

- f) umiestnenie stavby na pozemku, ak bolo územné konanie spojené so stavebným konaním alebo sa územné rozhodnutie nevyžaduje, g) ak ide o stavbu uskutočňovanú zhotoviteľom meno, priezvisko (názov) a adresu (sídlo) zhotoviteľa stavby alebo oznámenie, že bude určený vo výberovom konaní; ak ide o stavbu uskutočňovanú svojpomocou meno a priezvisko stavebného dozoru alebo kvalifikovanej osoby, ktorá bude zabezpečovať odborné vedenie uskutočňovania stavby,
- h) určenie lehoty na dokončenie stavby,
- i) rozhodnutie o námietkach účastníkov konania,
- j) upozornenie stavebníka na povinnosť oznámiť stavebnému úradu začatie stavby.

Podľa § 66 ods. 2 Stavebného zákona, záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí

- a) umiestnenie stavby na pozemku v prípadoch spojeného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním,
- b) ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia,
- c) dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie,
- d) lehotu na dokončenie stavby,
- e) plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete, i) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, g) použitie vhodných stavebných výrobkov, h) povinnosť oznámiť začatie stavby.

V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým prvostupňový súd zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa, ktorým bola povolená stavba stavebníkovi X. B.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, zistil, že stavebník X. B. podal dňa 07.05.2012 prvostupňovému správnenému orgánu ako príslušnému stavebnému úradu žiadosť o vydanie stavebného povolenia podľa § 58 Stavebného zákona na jednoduchú stavbu čiastočne podpivničenú, ktorá má slúžiť na relax, a oddych a bude postavená na parcele č. CKN 7630/11, k. ú. Q.. Správny orgán 1. stupňa listom č. SP-2012/2670-07-Dn zo dňa 07.05.2012 oznámil účastníkom konania a dotknutým orgánom začatie stavebného konania spojeného s územným konaním a súčasne nariadil k prerokovaniu predloženej žiadosti ústne pojednávanie spojené s miestnou obhliadkou, ktorá sa uskutoční dňa 18.02.2012. Zároveň účastníkov konania upozornil, že môžu svoje námietky k žiadosti o stavebné povolenie uplatniť najneskôr pri tomto ústnom pojednávaní inak sa na ne neprihliadne.

Do zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 18.07.2012 vzniesli námietky žalobcovia v 1. a 2. rade a to, že so stavebným povolením nesúhlasia z dôvodu, že: 1. spochybňujú hranicu pozemku, 2. pri predchádzajúcich stavbách nedodrжали potrebnú vzdialenosť odlietky, podkopali stĺpik, nabili tam obrubníkové kamene, čím rozšírili svoj pozemok, dokonca jedna strecha presahuje až na ich pozemok, aj pri prácach, ktoré bolo potrebné vykonať z ich strany vopred ich neupozornili a voľne sa s ignoráciou pohybovali po ich pozemku, došlo takmer až k fyzickému napadnutiu zo strany brata žiadateľa, o čom je aj záznam na polícii, 3. neustále ich obťažujú nadmerným hlukom, rušením nočného pokoja, nadmernou prašnosťou, 4. fakticky odčlenil pozemok pre brata s tým, že nebudú prizvaní do konania ako susedia, 5. pokiaľ je im známe na súde beží spor o posun hranice so susedom z druhej strany, potom musí nastať

aj posun hranice na ich strane, chcú urobiť nové oplotenie, ale čakajú na ukončenie súdneho sporu vo veci usporiadania hraníc, 6. z týchto dôvodov nemajú dôveru voči akémukoľvek stavebnému plánu zo strany stavebníka pána B.

Na základe týchto námietok prvostupňový správny orgán listom č. SP-2012/2670-12-VN zo dňa 24.07.2012 požiadal Okresný súd Humenné o stanovisko resp. informáciu o stave súdneho konania žalobcu X. B. Následne rozhodnutím č. SP-2012/2670-15-Dn zo dňa 24.07.2012 podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona odkázal žalobcov v 1. a 2. rade vo veci občianskoprávnej námietky týkajúcej sa spochybnenia hranice medzi parcelami č. CKN 7634/3, 7634/4, 7634/2, k. ú. Q. a parcely č. CKN 7630/10, k. ú. Q. uplatnených v stavebnom konaní a prerušil konanie do doby kým rozhodnutie súdu nenadobudne právoplatnosť. Zároveň určil žalobcom v 1. a 2. rade, aby v lehote do 30.11.2012 predložili dôkaz, že na súde bol podaný návrh na rozhodnutie o námietke s tým, že ak nebude v stanovenej lehote predložený dôkaz stavebnému úradu, bude podľa § 137 ods. 3 Stavebného zákona v konaní pokračovať a urobí si úsudok o námietke sám a rozhodne vo veci. Žalobcovia takýto dôkaz nepredložili a tak správny orgán 1. stupňa vydal rozhodnutie o povolení predmetnej stavby. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia odvolanie o ktorom žalovaný rozhodol tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa ako vecne správne potvrdil.

Námietku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia krajským súdom vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že v zmysle ustálenej judikatúry rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky, spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 2Obo 15/2013 z 19. marca 2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 196/2009 zo dňa 27. januára 2011)

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, „že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Rozhodnutie súdu predpokladá jeho odôvodnenie, ktoré musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie musí byť súčasne i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia, t. j. musí byť preskúmateľné.

Podľa názoru odvolacieho súdu je rozhodnutie súdu 1. stupňa riadne odôvodnené, krajský súd sa vysporiadal s námietkami žalobcov, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, pričom nedal odpoveď na tie námietky, ktoré neboli žalobcami uplatnené v správnom konaní a to v súlade s koncentračnou zásadou.

„Ustanovenie § 36 v spojení s § 42 ods. 4 (resp. § 62 ods. 1 Stavebného zákona) vymedzuje koncentračnú zásadu v územnom a stavebnom konaní, ktorej účelom bolo bezpochyby stanoviť určité limity stavebného konania, zamedziť neustálemu generovaniu nových námietok, ktoré by vo svojom dôsledku mohli celkom zabrániť akejkolvek stavebnej činnosti. Z uvedenej koncentračnej zásady vyplýva, že v konaní o umiestnení a povolení stavby musí byť všetok skutkový materiál pre rozhodnutie závažný, zistený pri ústnom pojednávaní spojenom s miestnym zisťovaním a že stavebný úrad môže

prihliadnuť len k tým skutkovým okolnostiam, ktoré boli stavebným úradom zistené a k tým námietkam účastníkov, ktoré boli pri ústnom pojednávaní, resp. v lehote určenej stavebným úradom uplatnené.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8Sžo 39/2008 zo dňa 24. apríla 2008)

Z uvedeného vyplýva, že na ostatné námietky krajský súd správne neprihliadol, pretože tieto neboli uplatnené pri nariadenom ústnom pojednávaní hoci uplatnené mohli byť, a nebolo ich možné účinne uplatniť ani v odvolaní v prvostupňovom administratívnom konaní.

Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku žalobcov, že rozhodnutia správnych orgánov neobsahujú všetky potrebné náležitosti a že na podstatné náležitosti- Stavebný zákon, vyhlášku, overenú projektovú dokumentáciu, Územný plán Mesta Snina, žalovaný len odkazuje. Pokiaľ ide o Územný plán Mesta Snina v tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že územnoplánovaciu dokumentáciu obce (regiónu) a jej záväzné časti schvaľuje obec (samosprávny kraj) všeobecne záväzným nariadením (§ 27 Stavebného zákona). Schválený územný plán obce a schválený územný plán zóny je uložený v obci, na stavebnom úrade a na krajskom stavebnom úrade (§ 28 ods. 3 Stavebného zákona), čo znamená, že je každému prístupný. Predmetný územný plán mesta Snina je zverejnený a internetovej stránke mesta. Pokiaľ ide o Stavebný zákon a vyhlášku č. 453/2000 Z.z., platí domnienka, že dňom uverejnenia v Zbierke zákonov sa stali známym každému, koho sa týkajú; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Zároveň právne predpisy sú verejne prístupné ako v tlačenej tak aj v elektronickej podobe. Pokiaľ ide o projektovú dokumentáciu, tvrdenia žalobcov týkajúce sa údajnej manipulácie s projektovou dokumentáciou sú účelové a nepodložené žiadnymi dôkazmi.

V súvislosti s namietaným nedostatočným odôvodnením rozhodnutí správnych orgánov orgánu odvolací súd uvádza, že nie je nevyhnutné, aby sa správny orgán zaoberal každou vznesenou námietkou, avšak musí byť z neho zrejmé, na základe čoho dospel k právnomu záveru vo svojom rozhodnutí. Z predmetného rozhodnutia žalovaného, ako aj z rozhodnutia správneho orgánu 1. stupňa uvedené jednoznačne vyplýva. Rozhodnutia správnych orgánov majú všetky zákonné náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku a rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa ako stavebného úradu zároveň náležitosti v zmysle § 66 Stavebného zákona. Správny orgán 1. stupňa vo svojom rozhodnutí jednoznačne uviedol druh a účel stavby ako aj to, že umiestnenie stavby je v súlade s Územným plánom mesta Snina schváleným dňa 09.06.2005 uznesením Mestského zastupiteľstva a v súlade so Zmenami a doplnkami Územného plánu schváleným uznesením zastupiteľstva dňa 04.11.2010 ako aj účel a druh stavby. Preto má odvolací súd za to, že namietaný nesúlady stavby s Územným plánom Mesta Snina je nedôvodný a taktiež je nedôvodné tvrdenie, že z rozhodnutia nevyplýva o aký druh stavby a účel stavby v predmetnej veci ide.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu. Skutočnosť, ktorými žalobcovia v odvolaní pochybujú predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 219 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcom vzhľadom na ich neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval

odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.